

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 294/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky **V A V invest, s.r.o. „v konkurze“**, Námestie SNP 3, Banská Bystrica, IČO 31 615 325, v mene a na účet ktorej koná JUDr. Juraj Rybár, správca konkurznej podstaty, Stráž 223, Zvolen, a sťažovateľa **JUDr. Juraja Rybára**, správcu, Stráž 223, Zvolen, IČO 31 819 451, zastúpených advokátskou kanceláriou JUDr. Juraj Rybár, advokát s.r.o., Stráž 223, Zvolen, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoKR/30/2022-2719 z 2. decembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu boli 28. februára 2023 doručené ústavné sťažnosti sťažovateľky a sťažovateľa, ktorými sa domáhali vyslovenia porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhujú zrušiť napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V oboch ústavných sťažnostiach žiadajú aj o priznanie náhrady trov konania 530,85 eur.

2. Uznesením ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 6/2023-4 z 15. marca 2023 boli obe ústavné sťažnosti spojené na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 572/2023.

3. Z ústavných sťažností a k nim pripojeného napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu (REAL IB s.r.o., Námestie SNP 3, Banská Bystrica) bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2K 97/2015-2510 z 8. júna 2022 povolený vstup nového veriteľa (McCartneyAndreesen, s.r.o., Lazovná 1487/56, Banská Bystrica) namiesto pôvodného veriteľa (VAV HOLD a.s., Račianska 96, Bratislava) v rozsahu prihlásených

pohľadávok v celkovej sume 1 463 050 eur. Sťažovateľka ako ďalšia veriteľka prihlásených pohľadávok v celkovej sume 1 704 827,35 eur podala prostredníctvom sťažovateľa konajúceho ako správca jej konkurznej podstaty odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 8. júna 2022, ktoré bolo odmietnuté napadnutým uznesením krajského súdu. Krajský súd dospel k záveru, podľa ktorého v prípade sťažovateľky nebola splnená podmienka zakotvená v § 25 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 16. júla 2022 (ďalej len „ZKR“) oprávňujúca podať odvolanie len toho, koho sa prevod alebo prechod pohľadávky priamo týka. Samotná skutočnosť, že pohľadávka bola prevedená z pôvodného veriteľa na nového veriteľa, sa sťažovateľky žiadnym spôsobom netýka, pretože sa iba zmení subjekt, ktorý si príslušnú pohľadávku v konkurze uplatňuje. Ani rozsah uspokojenia pôvodného veriteľa, ani rozsah uspokojenia sťažovateľky sa tým žiadnym spôsobom nemení.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia sa nestotožňujú s právnymi závermi krajského súdu, keďže jeho výklad § 25 ods. 4 ZKR považujú za príliš prísny, formalistický, reštriktívny a izolovaný. Predmetné ustanovenie je potrebné vykladať skôr extenzívne tak, ako to vyplýva aj z odborného komentára (ĎURICA, Milan. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. 4. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2021, str. 221 – 222), podľa ktorého *„proti uzneseniu je prípustné odvolanie. Osoby oprávnené na podanie odvolania vymedzuje zákon vecným spôsobom. Odvolanie je oprávnený podať každý, koho sa prevod alebo prechod pohľadávky priamo týka. Osobou, ktorej sa prevod alebo prechod pohľadávky priamo týka, bude vždy pôvodný veriteľ a nový veriteľ. V príslušnom konaní nie je vylúčené, že aj iná osoba preukáže, že sa jej zmena v osobe veriteľa priamo týka. Takou osobou môže byť aj správca, ktorý bude uspokojovať pohľadávku nového veriteľa a je toho názoru, že nový veriteľ nadobudol pohľadávku, ktorá nezakladala pôvodnému veriteľovi právne postavenie účastníka konkurzného konania. Z týchto dôvodov môže byť oprávnenou osobou na podanie odvolania aj iný veriteľ, ktorého sa rozhodnutie bude týkať, a to ak ide o rozsah uspokojenia jeho pohľadávky.“*

5. Tento výklad § 25 ods. 4 ZKR odmietol krajský súd s odôvodnením, že primárne nie je pre neho záväzný. Podľa názoru sťažovateľov ide o logický a racionálny právny názor rešpektovanej odbornej autority, ktorý má na zreteli legitímny záujem veriteľov na výsledku konkurzného konania, ktorým je uspokojenie pohľadávok v čo najvyššom rozsahu. Pri posudzovaní oprávnenosti odvolania podľa § 25 ods. 4 ZKR nemal krajský súd „zužovať“ okruh oprávnených subjektov len na „toho, kto pohľadávku prevádza“ a „toho, kto pohľadávku nadobúda“. Krajský súd mal skúmať aj ďalšie skutočnosti a na ich základe ustáliť, či odvolanie podal „ten, koho sa prevod alebo prechod pohľadávky priamo týka“. Uvedené v konečnom dôsledku a v protiklade so zvyškom odôvodnenia konštatoval aj krajský súd, keď uviedol, že *„výklad ustanovenia, kedy sa prevod alebo prechod pohľadávky dotkne iného subjektu priamo, vždy závisí od konkrétnej skutkovej situácie“*. Ak by zákonodarcia mal v úmysle takto zužujúco upraviť § 25 ods. 4 ZKR, ustanovil by to výslovne ako v prípade § 27 ods. 3 ZKR. Preto je celkom logické a súladné so základnými princípmi konkurzného konania (§ 6 ZKR), aby oprávnením na podanie odvolania disponoval aj iný veriteľ prihlásenej pohľadávky (účastník konkurzného konania), ktorý sa dôvodne domnieva, že súd nemal povoliť vstup nového veriteľa, keďže na takomto rozhodnutí má legitímny záujem vzhľadom na zásadu pomerného uspokojenia pohľadávok v konkurze.

6. Sťažovatelia sa domnievajú, že vzhľadom na dôvodné pochybnosti o postavení pôvodného veriteľa bola sťažovateľka osobou oprávnenou na podanie odvolania. O to viac, ak sa podaným odvolaním domáhala aj zrušenia uznesenia okresného súdu č. k. 2K/97/2015-761 z 29. júna 2018, ktorý bolo rozhodnuté, že pôvodný veriteľ je účastníkom konkurzného konania úpadcu. Ak by dané uznesenie okresného súdu bolo zrušené, malo by to priamy a podstatný dopad na rozsah jej uspokojenia v konkurze úpadcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa priamo sťažovateľky týkal aj prevod pohľadávok. Touto argumentáciou sa krajský súd vôbec nezaoberal, len stroho uviedol, že o postavení pôvodného veriteľa už bolo právoplatne rozhodnuté, a ani ju nepodrobil prieskumu.

7. Pre lepšie pochopenie tejto veci sťažovatelia uviedli, že správca konkurznej podstaty úpadcu (ďalej len „správca“) požiadal o predĺženie 30-dňovej lehoty na popieranie prihlásených a zistených pohľadávok (ďalej len „lehota“). Uznesením okresného súdu z 25. augusta 2016, t. j. deň nasledujúci po uplynutí „základnej“ lehoty, bola táto predĺžená o ďalších 30 dní. Následne v predĺženej lehote poprel správca pohľadávky pôvodného veriteľa najskôr čo sa týka poradia uspokojenia a dodatočne aj čo sa týka právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia uspokojenia v celom prihlásenom rozsahu.

8. Sťažovatelia sa nestotožňujú s právnym názorom okresného súdu uvedenom v uznesení z 29. júna 2018, že *«pokiaľ ide o popretie pohľadávky veriteľa VAV HOLD a.s zo strany predchádzajúceho správcu „v predĺženej“ lehote na popieranie pohľadávok, podľa názoru súdu nie je toto popretie účinné vzhľadom na právny záver odvolacieho súdu v uznesení zo dňa 23. 03. 2017 č. k. 41CoKR 42/2016-581, že „uplynutím lehoty na popieranie pohľadávok ex lege nastali účinky nepopretia stanovené v § 32 ods. 7 ZKR... preto nemohol účinne poprieť pohľadávku VAV HOLD a.s., keďže uplynutím lehoty na popieranie pohľadávok ex lege nastali účinky nepopretia stanovené v § 32 ods. 7 ZKR. Pokiaľ preto správca nepoprel pohľadávku dotknutého veriteľa v základnej lehote na popieranie pohľadávok, jeho pohľadávka sa považuje za zistenú a veriteľ nemal povinnosť podať voči správcovi incidenčnú žalobu. Pokiaľ preto veriteľ ani v tomto prípade nepodal žalobu o určenie popretej pohľadávky proti správcovi, nezaniklo mu v dôsledku tejto skutočnosti postavenie účastníka konania. VAV HOLD a.s. je preto naďalej účastníkom konkurzného konania v rozsahu svojej prihlásenej a zistenej pohľadávky.»*

9. Tento právny názor okresného súdu vychádza z izolovaného a formalistického výkladu § 32 ods. 17 ZKR, ktoré je potrebné vnímať aj v súvislosti s ďalšími právnymi predpismi [§ 234 a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 226 CSP], ktoré okresný súd pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy. V prípade uznesenia z 25. augusta 2016 nejde o uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania, a preto ním bol okresný súd viazaný (nebolo totiž zrušené a jeho doručením podľa § 199 ods. 1 a 9 ZKR sa stalo právoplatným, t. j. záväzným a nezmeniteľným). Okresný súd tak bol povinný postupovať v súlade s uznesením z 25. augusta 2016 a rešpektovať následky s ním spojené. Okresný súd preto nemohol a nemal rozhodnúť tak, že popretie pohľadávok pôvodného veriteľa zo strany správcu je neúčinné.

10. Podľa názoru sťažovateľov popretie pohľadávok predchádzajúceho veriteľa je preto nutné považovať za účinné, čoho bezprostredným dôsledkom je zánik postavenia účastníka v konkurze úpadcu na strane pôvodného veriteľa v dôsledku márneho uplynutia lehoty na podanie incidenčnej žaloby podľa § 27 ods. 1 písm. c) ZKR. Opačný výklad je popretím princípu právnej istoty ako jedného zo základných princíпов materiálneho právneho štátu. Ak si okresný súd neželal, aby

účinky predĺženia lehoty vôbec nastali, mal zamietnuť návrh správcu na predĺženie lehoty vzhľadom na jeho oneskorené podanie (k predĺženiu lehoty by došlo až po uplynutí „základnej“ lehoty). Ak preto okresný súd rozhodol o predĺžení lehoty hoci aj po uplynutí „základnej“ lehoty, je potrebné takéto právoplatné rozhodnutie rešpektovať. Nesprávny procesný postup správcu a okresného súdu pri predĺžení lehoty nemôže byť na ťarchu ostatných veriteľov v konkurze úpadcu, ktorí majú legitímne právo očakávať jasný, zrozumiteľný, predvídateľný postup a rozhodovanie okresného súdu. Nesprávny procesný postup okresného súdu nie je dôvodom na ďalšie „rozširovanie“ nezákonnosti, ktoré sťažovatelia vidia v arbitrárnom výklade, ku ktorému sa okresný súd v uznesení z 29. júna 2018 uchýľuje s cieľom „zhojiť“ svoje skoršie pochybenie spočívajúce v oneskorenom vydaní rozhodnutia o predĺžení lehoty.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a po zistení, že obsahujú zákonom požadované náležitosti, skúmal, či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

13. Do obsahu základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci.

14. Podľa § 25 ods. 4 ZKR o návrhu na vstup do konkurzného konania rozhodne súd do 10 dní od doručenia úplného návrhu uznesením, ktoré bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku. Proti uzneseniu je oprávnený podať odvolanie ten, koho sa prevod alebo prechod pohľadávky priamo týka. O odvolaní odvolací súd rozhodne do 30 dní od predloženia veci.

15. V napadnutom konaní krajský súd uviedol, že dôvodom, pre ktorý by sa prevod pohľadávky priamo týkal sťažovateľky, nie je skutočnosť, že sťažovateľka je veriteľkou, ktorej pohľadávka sa uspokojuje v rovnakej triede ako prevádzaná pohľadávka. Sťažovateľka tiež netvrdila, že by po právoplatnosti uznesenia okresného súdu z 29. júna 2018 nastala skutočnosť smerujúca k zániku pohľadávky pôvodného veriteľa uplatnenej prihláškou v konkurze. V čase prevodu pohľadávky bol preto pôvodný veriteľ veriteľom pohľadávky, keďže sa považovala za zistenú v plnom rozsahu. Pôvodný veriteľ tak spadal do okruhu veriteľov, ktorých pohľadávky budú mať nárok na uspokojenie.

16. Skutočnosť, že pohľadávka bola prevedená z pôvodného veriteľa na nového veriteľa, sa sťažovateľky nijako netýka, pretože sa iba zmení subjekt, ktorý si príslušnú pohľadávku uplatňuje v konkurze. Rozsah uspokojenia pôvodného veriteľa a sťažovateľky sa žiadnym spôsobom nemení. Vo vzťahu k prevedenej pohľadávke sa zmenila iba osoba oprávnená z pohľadávky pôvodného veriteľa, ktorú si rovnakým spôsobom bude uplatňovať už nový veriteľ. Keďže postavenie ani rozsah práv sťažovateľky sa rozhodnutím o zmene oprávneného subjektu z prevádzanej pohľadávky nemení, nie je možné dospieť k záveru, že by došlo k popretiu práva na uspokojenie pohľadávky ako súčasť základného práva vlastniť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy).

17. Vzhľadom na skutočnosť, že sa postavenie ostatných veriteľov samotným prevodom pohľadávky nemení, právny predpis ustanovil limity pre okruh osôb, ktoré sú oprávnené proti takémuto postupu namietat'. Veritelia, ktorí majú námietky proti oprávnenosti pohľadávok iných veriteľov, môžu svoje právo realizovať prostredníctvom popretia pohľadávky iného veriteľa na to určeným zákonným spôsobom. Povolenie vstupu nového veriteľa, ktoré sa týka iba zmeny v subjekte, ktorý pohľadávku uplatňuje, nie je situáciou, kedy môže iný veriteľ realizovať právo popretia podstaty prevádzanej pohľadávky. Z uvedeného dôvodu sa krajský súd nestotožnil s názorom, že sťažovateľka je osobou oprávnenou podať odvolanie proti rozhodnutiu o povolení vstupu nového veriteľa vo vzťahu k pohľadávke, ktorá bola v konkurze zistená.

18. Sťažovateľka podporila svoje argumenty poukazom na doktrinálny výklad ZKR, ktorý však pre krajský súd primárne nie je záväzný. Zároveň je krajský súd toho názoru, že ani citovaný doktrinálny výklad nie je možné aplikovať na dôvody uvedené sťažovateľkou, keďže v tomto prípade je o skutočnosti, že pôvodný veriteľ má postavenie účastníka konania, právoplatne rozhodnuté konkurzným súdom. Proti tomuto rozhodnutiu okresného súdu nebol aplikovaný opravný prostriedok ani oprávnenou osobou, ktorou bol správca konkurznej podstaty úpadcu. V ďalšom priebehu konkurzného konania je preto nutné vychádzať z toho, že pôvodný veriteľ sa stal účastníkom konkurzného konania úpadcu so všetkými jeho právami vrátane práva previesť svoju pohľadávku na iný subjekt, pričom proti takémuto postupu nie sú ostatní veritelia oprávnení namietat' prostredníctvom opravných prostriedkov.

19. Skutočnosť, že sťažovateľka nebola subjektom oprávneným podať odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 29. júna 2018, nie je možné obchádzať tak, že podá odvolanie proti inému rozhodnutiu okresného súdu vydanému na základe iných právnych ustanovení. Inými slovami, § 25 ods. 4 ZKR ani za predpokladu, ak by sťažovateľka spadala do okruhu subjektov oprávnených podať opravný prostriedok, by jej nezakladalo možnosť napádať právoplatné rozhodnutie vydané v zmysle § 27 ods. 3 ZKR, ktorým súd určil, že pôvodný veriteľ z pohľadávky bol účastníkom konkurzného konania úpadcu.

20. Vzhľadom na procesný postup krajského súdu, ktorý je povinný odmietnuť odvolanie podané osobou, ktorá nespadá do okruhu subjektov oprávnených ho podať, sa už tento nezaoberal dôvodmi, pre ktoré odvolanie bolo podané. Preto krajský súd iba stručne konštatoval, že okresný súd vychádzal z právoplatných rozhodnutí, ktoré boli vydané v priebehu konkurzu, v zmysle ktorých správne vychádzal z ustálenej skutočnosti, že pôvodný veriteľ pohľadávky bol účastníkom konkurzného konania a ako taký mal možnosť previesť svoju pohľadávku na nového nadobúdateľa, ktorý postupom podľa § 25 ZKR mohol požiadať o vstup do konania. Zároveň konkurzný súd je viazaný kogentnými zákonnými ustanoveniami a je povinný rozhodnúť o vstupe nového veriteľa

do konkurzného konania. V procesnom postupe okresného súdu tak krajský súd nezistil žiadne pochybenie.

21. Ústavný súd uvádza, že argumentáciu sťažovateľov o tom, že sťažovateľka bola osobou oprávnenou na podanie odvolania proti uzneseniu okresného súdu z 8. júna 2022, vyhodnotil ako nespôsobilú spochybníť ústavnú udržateľnosť oboch rozhodnutí všeobecných súdov. Krajský súd jasne, zrozumiteľne a logicky vyjadril dôvody odmietnutia odvolania sťažovateľky. Nemožno vysloviť, že by krajský súd postupoval svojvoľne alebo akýmkoľvek iným zjavne nesprávnym spôsobom vykladal, resp. uplatnil príslušné právne predpisy. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (II. ÚS 122/05). Podľa názoru ústavného súdu sa krajský súd takéhoto výkladu či aplikácie zákonného predpisu nedopustil. Ústavný súd v tomto prípade nevidí priestor na zásah vo forme jeho zrušenia.

22. Sťažovatelia tiež uviedli, že sťažovateľka sa rozhodla koncentrovať svoje námietky proti uzneseniu okresného súdu z 29. júna 2018 do odvolania podaného proti uzneseniu okresného súdu z 8. júna 2022 s poukazom na § 365 ods. 2 CSP v spojení s § 389 ods. 2 CSP vzhľadom na § 196 ZKR, keďže nebola osobou oprávnenou na podanie odvolania proti uzneseniu okresného súdu z 29. júna 2018 v zmysle § 27 ods. 3 ZKR ako rozhodnutia, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia okresného súdu z 8. júna 2022 a z ktorého toto bez ďalšieho vychádza. Krajský súd vôbec nevzal do úvahy, že sťažovateľkou podané odvolanie smerovalo aj priamo proti uzneseniu okresného súdu z 29. júna 2018, čo však ani len okrajovo nezohľadnil a týmto sa nezaoberal.

23. Podľa § 196 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

24. Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

25. Podľa § 389 ods. 2 CSP ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

26. Ústavný súd uvádza, že v tejto veci okresný súd rozhodoval o návrhu nového veriteľa na vstup do konkurzného konania namiesto pôvodného veriteľa. Uznesenie okresného súdu z 8. júna 2022 o povolení vstupu nového veriteľa do konkurzného konania nemá zjavne charakter meritórneho rozhodnutia, ale je len procesným rozhodnutím. Podanie odvolania aj proti uzneseniu okresného súdu z 29. júna 2018 v zmysle § 365 ods. 2 CSP a požadovanie jeho zrušenia v zmysle § 389 ods. 2 CSP ústavný súd preto považuje za právne irelevantné spolu s na to nadväzujúcou námietkou sťažovateľov, že sa krajský súd sťažovateľkiným odvolaním v tejto časti nezaoberal.

27. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol vo vzťahu k namietanému porušeniu práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6. ods. 1 dohovoru ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

28. Ústavný súd konštatuje, že z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že porušenie práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy napadnutým uznesením krajského súdu sťažovatelia odvíjajú od namietaného porušenia svojich práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu. Keďže ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v časti namietaného porušenia práv sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu, bolo potrebné ju opätovne odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú aj v časti namietaného porušenia označeného vlastníckeho práva.

29. Keďže ústavné sťažnosti boli ako celok odmietnuté a rozhodnutie o ostatných návrhoch uvedených v ich petite je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto návrhoch už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Robert Šorl
predseda senátu